

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

## หวังพึ่งผู้อื่น

ไม่มีธุระอะไรละวันนี้ เราไปธุระของเราตามเดิม ส่งของให้โรงพยาบาลนั้น  
โรงพยาบาลนี้ไปแต่ละวัน เอาของเต็มรถไปเทโรงพยาบาลนี้โรงพยาบาลนั้น วันละ  
โรงๆ พร้อมกับเงินสองหมื่นๆ แต่ละโรงให้โรงละสองหมื่น แล้วของที่เอาไปเต็มรถก็เท  
ลง วันละหนึ่งโรง เราสงสาร คนเจ็บไข้ได้ป่วยไม่ใช่เศรษฐี หมอกับพยาบาลก็ไม่ใช่  
เศรษฐี เป็นคนทุกข์คนจนด้วยกัน หวังพึ่งผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา เราคิดอย่างนั้น  
เพราะฉะนั้นเราจึงส่งให้ทุกวันๆ เมื่อของมีอยู่ส่งให้ตลอด

วันหนึ่งเราถือโอกาสไปภูทอกที่ท่านจวนอยู่แต่ก่อน แต่ก่อนสังกัดดีมาก ไปอยู่  
เริ่มแรกท่านจวนไปอันดับหนึ่ง เราไปอันดับที่สอง สังกัดดีมาก พวกสัตว์พวกเนื้ออยู่ใน  
นั้น เสือกอยู่ในนั้น อยู่ในบริเวณภูเขาภูทอกนั้น มากินแก่งอยู่นั้นพวกเสือ ไปไล่กัน แก่งมา  
นอนหมกป่าอยู่นั้นละ เสือมันมาอย่างไรไม่รู้ไปกัดแก่ง ต้องไปไล่ขนาบเอา เสือหนีไป  
เอาแก่งมา พอเที่ยงคืนก็ตาย

วันนั้นพระไม่ได้นอนนะ กลัวเสือจะมาเอาแก่งตัวนั้นไปกินอีก เอามาไว้ที่ใต้ถุน  
กุฏิแล้วก็ไม่แน่ใจกลัวว่ามันจะมาเอา เลยเฝ้าแก่งตัวนั้น พอตีหกทุ่มแก่งก็ตาย เสือไป  
ไหนไม่รู้ มันมาเอาอยู่ในภูทอก สัตว์ก็มีเสือกก็มีอยู่ที่นั่น มันมากัดแก่งตัวหนึ่งเลยตายนะ  
แก่งตัวนั้น ต้องไปไล่ออก เสือกก็เปิด เอาแก่งมา พอตีหกทุ่มแก่งก็ตาย เพราะมันแหก  
หมด มันกัดเอาแฉะนี้แหกหมดเลย แก่งเลยตาย เอาละที่นี้ให้พรแล้วก็ไป

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

[www.luangta.com](http://www.luangta.com) หรือ [www.luangta.or.th](http://www.luangta.or.th)

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ